

Súd: Správny súd v Bratislave
Spisová značka: 4S/27/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1021202066
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 08. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Tóth
ECLI: ECLI:SK:SpSBA:2024:1021202066.2

Uznesenie

Správny súd v Bratislave v právnej veci žalobcu: CBG, spol. s r. o., so sídlom Stará Prievozská 2, 821 09 Bratislava, IČO: 00 896 292, právne zastúpený: Benkóczki, Baláž - advokáti, s.r.o., so sídlom 29. augusta 36A, 811 09 Bratislava – Staré mesto, IČO: 35 917 148, proti žalovanému: Úrad pre reguláciu hazardných hier, so sídlom Križkova 949/9, 811 04 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti opatrenia žalovaného č. URHH/001544/2021-160, 053574/2021 zo dňa 26.10.2021, takto

rozhodol:

- I. Správny súd návrh žalobcu na prerušenie konania **z a m i e t a**.
- II. Správny súd návrh žalobcu na priznanie odkladného účinku správnej žalobe zo dňa 30.12.2021 **z a m i e t a**.
- III. Správny súd žalobu **o d m i e t a**.
- IV. Žiaden z účastníkov konania **n e m á p r á v o** na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa všeobecnou správnu žalobou zo dňa 30.12.2021 (ďalej „žaloba“) domáhal preskúmania zákonnosti opatrenia žalovaného č. URHH/001544/2021-160, 053574/2021 zo dňa 26.10.2021 (ďalej „napadnuté opatrenie“) a žiadal jeho zrušenie podľa § 191 ods. 1 písm. c) až g) zákona č 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení účinnom do 30.06.2023 (ďalej „SSP“). Žalovaný predmetným opatrením oznámil žalobcovi ako prevádzkovateľovi hazardných hier (ďalej „žalobca“, „prevádzkovateľ“) legislatívne opatrenia vlády Slovenskej republiky v súvislosti so šírením nebezpečnej nakažlivej ľudskej choroby COVID-19 spočívajúce v odklade splátok odvodov za roky 2020 a 2021, ktoré však vytvorili nesúlad medzi povinnou výškou odvodov a výškou finančnej zábezpeky. V uvedených okolnostiach žalovaný požiadal žalobcu o „úhradu všetkých povinností (odvodov, úrokov, pokút...) najneskôr do 15.12.2021, aby bolo možné platby zaúčtovať do 31.12.2021“. Zároveň žalobcovi oznámil, že na úhradu povinností neuhradených po 01.01.2022 použije finančnú zábezpeku prevádzkovateľov podľa § 67 ods. 5 písm. f) zákona č. 30/2019 Z. z. o hazardných hrách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v rozhodnom čase (ďalej „ZoHH“) a v prípade, že finančná zábezpeka nebude pokrývať výšku finančných povinností, pristúpi k vymáhaniu prostredníctvom súdnej exekúcie. Žalovaný dal do pozornosti prevádzkovateľom (vrátane žalobcu), že v prípade následného nedoplnenia finančnej zábezpeky v lehote do 30 dní, pristúpi k ukladaniu príslušných sankcií. V poslednom odseku napadnutého opatrenia žalovaný vyzval žalobcu na zvýšenie finančnej zábezpeky na úroveň výšky 50 % predpokladaných celoročných odvodov za rok 2021 v súlade s § 67 ods. 2 ZoHH.

2. Súčasťou žaloby bol aj návrh žalobcu na prerušenie konania podľa § 100 ods. 1 písm. b) SSP, ako aj návrh žalobcu na priznanie odkladného účinku správnej žalobe podľa § 185 SSP.

3. Žalovaný sa k žalobe vyjadril podaním zo dňa 11.04.2022, pričom navrhol žalobu odmietnuť.

4. Krajský súd v Bratislave (ďalej „krajský súd“) uznesením č. k. 6S/349/2021-48 zo dňa 07.07.2022 návrh žalobcu na prerušenie konania zamietol (prvá veta výroku), žalobu odmietol (druhá veta výroku), žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania (tretia veta výroku) a vrátil žalobcovi krátený súdny poplatok (štvrtá veta výroku). Za dôvod pre odmietnutie podanej žaloby považoval krajský súd neprípustnosť súdneho prieskumu napadnutého opatrenia žalovaného podľa § 7 ods. písm. e) SSP.

5. Proti uzneseniu krajského súdu podal žalobca kasačnú sťažnosť.

6. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (ďalej „kasačný súd“) uznesením sp. zn. 1Svk/52/2022 zo dňa 21.12.2023 uznesenie krajského zo dňa 07.07.2022 zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie Správne mu súdu v Bratislave (ďalej „správny súd“) z dôvodu nepreskúmateľnosti. Uviedol, že z odôvodnenia uznesenia krajského súdu nevyplývajú relevantné úvahy súdu, na základe ktorých by bolo možné vyvodiť záver o tom, že rozhodnutie žalovaného je vylúčené zo súdneho prieskumu (odsek 29. odôvodnenia rozhodnutia kasačného súdu) a bude potrebné, aby správny súd svoje rozhodnutie náležite a presvedčivo odôvodnil (odsek 33. odôvodnenia rozhodnutia kasačného súdu).

7. Podľa § 493e zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení účinnom od 01.07.2023, konania začaté a neskončené do 30. júna 2023 sa dokončia podľa tohto zákona v znení účinnom do 30. júna 2023; ustanovenie § 493f tým nie je dotknuté.

8. Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení účinnom do 30.06.2023 (ďalej „SSP“), v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

9. Podľa § 2 ods. 2 SSP, každý kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

10. Podľa § 3 ods. 1 písm. c) SSP, opatrením orgánu verejnej správy je správny akt vydaný orgánom verejnej správy v administratívnom konaní, ktorým sú alebo môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzickej osoby a právnickej osoby priamo dotknuté.

11. Podľa § 6 ods. 1 SSP, správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

12. Podľa § 7 písm. e) SSP, správne súdy nepreskúmajú rozhodnutia orgánov verejnej správy a opatrenia orgánov verejnej správy predbežnej, procesnej alebo poriadkovej povahy, ak nemohli mať za následok ujmu na subjektívnych právach účastníka konania.

13. Podľa § 27 ods. 1 SSP, pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo opatrenia orgánu verejnej správy správny súd na návrh žalobcu posúdi i zákonnosť skôr vydaného rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo opatrenia orgánu verejnej správy, z ktorého preskúvané rozhodnutie alebo opatrenie vychádza, ak bolo preň skôr vydané rozhodnutie alebo opatrenie záväzné a ak skôr vydané rozhodnutie alebo opatrenie nebolo samostatne možné preskúmať správnym súdom podľa § 6 ods. 2. Ak orgán verejnej správy, ktorý vydal skoršie rozhodnutie alebo opatrenie, nie je v konaní pred správnym súdom žalovaným, má postavenie účastníka konania podľa § 32 ods. 3 písm. c).

14. Podľa § 98 ods. 1 písm. g) SSP, správny súd uznesením odmietne žalobu, ak je neprípustná.

15. Na základe § 3 ods. 1 a ods. 3 zákona č. 151/2022 Z. z. o zriadení správnych súdov a o zmene a doplnení niektorých zákonov Správny súd v Bratislave začal svoju činnosť 01.06.2023 a súčasne výkon súdnictva prešiel z Krajského súdu v Bratislave, Nitre a Trnave na Správny súd v Bratislave vo všetkých veciach, v ktorých je od 01.06.2023 daná právomoc správnych súdov. Vec pôvodne vedená

na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 6S/349/2021 bola preto po zrušení pôvodne vydaného rozhodnutia kasačným súdom vrátená na ďalšie konanie Správneho súdu v Bratislave.

16. Správny súd po zrušení pôvodného rozhodnutia krajského súdu pristúpil k zisťovaniu, či sú v danom prípade splnené podmienky na konanie vo veci, ktorého predmetom by bolo posúdenie zákonnosti opatrenia žalovaného. Medzi podmienky na konanie nepochybne patrí aj spôsobilý predmet prieskumu, t.j. rozhodnutie alebo opatrenie orgánu verejnej správy, ktoré zasahuje do práv, právom chránených záujmov a povinností dotknutého subjektu alebo sa ich priamo dotýka.

17. Všeobecné súdy ako orgány súdnej moci sú viazané čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, teda môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon. Správne súdnictvo nie je nelimitovaným nástrojom uplatňovania a ochrany práv, ale podlieha určitej ústavnej a zákonnej právnej úprave, ktorá určuje jeho medze. V správnom súdnictve je právo na prístup k správne súdu determinované princípom generálnej klauzuly s negatívnou enumeráciou, z ktorého vyplýva, že súdy v zásade preskúmajú všetky rozhodnutia alebo opatrenia orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo rušia oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté, okrem tých, ktoré zákon výslovne z prieskumu vylučuje (§ 7 SSP).

18. Žalobca v danom prípade všeobecnou správnu žalobou napáda opatrenie žalovaného, ktoré po zohľadnení jeho obsahu nemohol správny súd považovať za opatrenie, na ktoré sa vzťahuje súdny prieskum zákonnosti vykonávaný v rámci správneho súdnictva.

19. Je zrejmé, že v danom prípade sa nejednalo o individuálny akt žalovaného (v postavení správneho orgánu na úseku hazardných hier) smerovaný výlučne voči žalobcovi, ale adresátom napadnutého opatrenia zo dňa 26.10.2021 bol okruh konkrétnych subjektov – prevádzkovateľov hazardných hier pôsobiacich na území Slovenskej republiky. Uvedená skutočnosť bola správne súdu zrejماً nielen z obsahového vymedzenia napadnutého opatrenia (doručovanie „podľa rozdeľovníka“, používanie plurálu a podobne), ale aj z vyjadrení žalovaného uvádzaných v tomto súdnom konaní. Navyiac, správny súd mal z vlastnej úradnej činnosti zistené, že na krajskom súde boli v minulosti podané viaceré správne žaloby prevádzkovateľov voči opatreniu žalovaného identického znenia, rozdielneho po formálnej stránke de facto len v subjekte adresáta „podľa rozdeľovníka“ (napr. konanie vedené na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 6S/350/2021, právoplatne skončené odmietnutím žaloby pre neprípustnosť súdneho prieskumu).

20. V prvom odseku napadnutého opatrenia žalovaný „zhrnul“ legislatívne zmeny zasahujúce do určitých povinností prevádzkovateľov hazardných hier v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19. V uvedenom konštatovaní, podávajúcom informáciu o špecifickej právnej úprave účinnej v rozhodnom čase, správny súd bez ďalšieho nevidel možnosť vzniku ujmy na subjektívnych právach prevádzkovateľov (vrátane žalobcu).

21. Druhý odsek napadnutého opatrenia obsahuje informáciu o tom, že špecifická právna úprava účinná v predchádzajúcom období vniesla nesúlad do povinností prevádzkovateľov medzi výškou odvodov a výškou finančnej zábezpeky. Aj v tomto prípade dospel správny súd k záveru, že podanú informáciu nemožno považovať za zásah správneho orgánu, ktorý by zakladal možnosť vzniku ujmy na subjektívnych právach adresátov napadnutého opatrenia, teda aj žalobcu. Následná všeobecne koncipovaná žiadosť žalovaného o úhradu „všetkých povinností“ prevádzkovateľov najneskôr do 15.12.2021 z dôvodu, aby bolo možné platby z účtovného hľadiska spracovať do 31.12.2021, nadväzuje práve na úpravu odkladu splátok vykonanú v predchádzajúcom období. Optikou prípustnosti prieskumu zákonnosti opatrenia orgánu verejnej správy sa však ani v tejto časti bez ďalšieho nejedná o autoritatívny akt žalovaného, ktorého následkom by bol zásah do subjektívnych práv žalobcu. Daný záver správneho súdu vyplýva zo situácie, keď problematiku plnenia povinností prevádzkovateľov vo všeobecnosti upravuje ZoHH, relevantná právna úprava bola na určité časové obdobie modifikovaná právnou úpravou schválenou v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a po strate účinnosti danej „modifikácie“ sa povinnosti prevádzkovateľov spravujú opätovne úpravou ZoHH. Inými slovami, žiadosť žalovaného na plnenie si povinností prevádzkovateľov vyplývajúcich zo ZoHH na čas po strate účinnosti právnej úpravy v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19

nemožno považovať za ukladanie povinností či modifikácie subjektívnych práv žalobcu nad rámec účinnej právnej úpravy, o ktorej mal žalobca vedomosť.

22. Spoločným menovateľom oznámenia žalovaného obsiahnutého v treťom odseku napadnutého opatrenia týkajúceho sa použitia finančnej zábezpeky na vyrovnanie „neuhrađených povinností po 01.01.2022“, možnosti prístúpenia k vymáhaniu povinností prostredníctvom súdnej exekúcie v prípade nedostatočnej výšky finančnej zábezpeky, ako aj upozornenia na možnosť uloženia sankcie v prípade nedoplnenia finančnej zábezpeky prevádzkovateľa v lehote do 30 dní, je jednak predbežnosť prípadných (žalovaným popísaných) zásahov, ako aj právny základ ich faktického vykonania, pokiaľ by k nemu žalovaný správny orgán do budúcnosti pristúpil, vyplývajúci z ustanovení ZoHH /§ 65 ods. 5 písm. f) a § 91 predmetného zákona/.

23. Napokon, napadnuté opatrenie žalovaného po obsahovej stránke vo štvrtom (a zároveň poslednom) odseku obsahuje výzvu žalovaného na zvýšenie finančnej zábezpeky v súlade s ustanovením § 67 ods. 2 ZoHH. Predmetnou výzvou de facto žalovaný ako správny orgán vyzýva prevádzkovateľov hazardných hier, vzhľadom na, v čase vydania napadnutého opatrenia, blížiaci sa koniec účinnosti právnej úpravy, týkajúcej sa mimoriadnych opatrení vo finančnej oblasti v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej choroby COVID-19, o riadne plnenie povinností vyplývajúcich zo zákona, keďže vzhľadom na mimoriadne opatrenia účinné v predchádzajúcom období mohlo dôjsť k zákonom povolennej diskrepancii, ktorú bolo potrebné do budúceho obdobia vyriešiť. Nejedná sa však o „výzvu“ v pravom slova zmysle, vedúcu automaticky k následkom zasahujúcim so subjektívnych práv prevádzkovateľov (vrátane žalobcu). V danej súvislosti správny súd dáva do pozornosti aj vyjadrenie žalovaného obsiahnuté v podaní zo dňa 07.09.2022, v zmysle ktorého „Úrad (žalovaný, pozn. správneho súdu) do dnešného dňa neeviduje prípad navýšenia finančnej zábezpeky zo strany prevádzkovateľov hazardnej hry, ku ktorému by došlo na základe výzvy Úradu, čo Úrad v plnej miere akceptuje ako rozhodnutie jednotlivých regulovaných subjektov“. Aj z uvedeného je zrejmé, že „výzva“ žalovaného nebola výsledkom mocenského oprávnenia správneho orgánu ukladať automaticky vymáhateľnú povinnosť, ale jednalo sa o sprostredkovanie informácie vo vzťahu k prevádzkovateľom hazardnej hry týkajúcej sa ich zákonných povinností.

24. Správny súd po vyhodnotení obsahovej stránky žalobou napadnutého opatrenia žalovaného zo dňa 26.10.2021 dospel k záveru, že sa jedná o opatrenie orgánu verejnej správy napĺňajúce znaky § 7 písm. e) SSP, a to vzhľadom na absenciu zásahu do subjektívnych práv adresáta vydaného správneho aktu.

25. Na podporu svojich záverov správny súd poukazuje aj na situáciu, kedy obsahovo identické opatrenie žalovaného bolo predmetom správnej žaloby podanej iným prevádzkovateľom hazardných hier vedenej na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 6S/350/2021, pričom krajský súd podanú žalobu uznesením zo dňa 07.07.2022 ako neprípustnú odmietol z rovnakého dôvodu, t. j. z dôvodu neprípustnosti súdneho prieskumu podľa § 7 písm. e) SSP.

26. Voči predmetnému uzneseniu podal iný prevádzkovateľ hazardných hier (žalobca v konaní vedenom na krajskom súde pod sp. zn. 6S/350/2021) kasačnú sťažnosť, o ktorej na Najvyššom správnom súde prebehlo kasačné konanie vedené pod sp. zn. 7Svk/52/2022. Kasačný súd uznesením zo dňa 31.01.2023 podanú kasačnú sťažnosť zamietol, pričom dospel k záveru o neprípustnosti súdneho prieskumu z dôvodu podľa § 7 písm. e) SSP, t. j. k rovnakému záveru, k akému dospel správny súd aj v tomto konaní. V konkrétnostiach kasačný súd (okrem iného) uviedol:

„...25. Sťažovateľ označil za predmet súdneho prieskumu oznámenie žalovaného, ktoré samo o sebe ešte nemohlo spôsobiť zásah, resp. ujmu na subjektívnych právach žalobcu. Namietaná sťažovateľova ujma na subjektívnych právach – vo forme zaslaného oznámenia žalovaného, samo o sebe nemá za následok založenie, zmenu, zrušenie alebo deklaráciu práv, právom chránených záujmov alebo povinností sťažovateľa a ani sa ich priamo nedotýka. Oznámenie žalovaného je vo svojej podstate len opatrením predbežnej povahy, ktoré nemôže mať za následok ujmu na subjektívnych právach sťažovateľa, pretože právne postavenie sťažovateľa sa v jeho dôsledku nemení (napr. žalovaný neodňal licenciю sťažovateľovi a pod.). Nemožno prisvedčiť ani argumentácii žalobcu, že ide o autoritatívnu výzvu žalovaného (oznámenie žalovaného), pretože v danom prípade ani nejde o konečné rozhodnutie, ktoré by bolo spôsobilé založiť, zmeniť alebo zrušiť oprávnenia a povinnosti sťažovateľa alebo by nimi boli jeho práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti priamo dotknuté, tak ako už bolo vyššie konštatované.

26. Kasačný súd nesúhlasí ani s tvrdením sťažovateľa, že krajský súd pochybil tým, že sa v napadnutom uznesení nevyjadril k zvýšeniu výšky finančnej zábezpeky. K uvedenej námietke kasačný súd konštatuje. Predmetné oznámenie žalovaného predstavuje jeden celok, pričom nemožno hľadať pochybenie správneho súdu v tom, ak sa nevyjadril ku všetkým sťažovateľovým námietkam, týkajúcim sa predmetného oznámenia žalovaného, keďže podstatnou otázkou v danom prípade bolo posúdenie, či vôbec toto oznámenie žalovaného je možné podrobiť súdnemu prieskumu. Ako už bolo vyššie uvedené, oznámenie žalovaného predstavovalo sprostredkovanie informácie žalovaného vo vzťahu k prevádzkovateľom hazardnej hry týkajúcej sa ich zákonných povinností. Správny orgán v predmetnom oznámení neviazal jednotlivých prevádzkovateľov hazardnej hry povinnosťami, ktoré im už sami o sebe nevyplyvali zo zákona. V konečnom dôsledku aj z vyjadrenia žalovaného ku kasačnej sťažnosti vyplynulo, že jednotliví prevádzkovatelia hazardnej hry napriek zaslanému oznámeniu žalovaného nenavýšili finančnú zábezpeku, a toto ich rozhodnutie rešpektoval.

27. V danej súvislosti kasačný súd upriamuje pozornosť tiež na to, že zo znenia právnej úpravy ustanovenej v § 67 ods. 1 zákona o hazardných hrách možno vyvodiť, že finančná zábezpeka slúži na vysporiadanie záväzkov prevádzkovateľov hazardných hier, ktorými sú odvod, úrok z omeškania, príspevok na financovanie žalovaného, právoplatne uložená pokuta a výplata výhier hráčom. Pričom zloženie finančnej zábezpeky prevádzkovateľom hazardných hier je priamo ustanovené v zákone o hazardných hrách. Zákonodarca v právnej norme § 67 ods. 2 druhá veta upravuje, že ak z akýchkoľvek dôvodov sa výška finančnej zábezpeky zníži pod minimálnu, výšku, ktorá je ustanovená zákonom o hazardných hrách, prevádzkovateľ hazardnej hry je povinný do 30 dní od jej zníženia doplniť. Uvedená povinnosť tak prevádzkovateľom hazardnej hry vyplýva priamo zo zákona. Kasačný súd súhlasí s tvrdením žalovaného, že zákonodarca v zákone o hazardných hrách upravuje výšku minimálnej finančnej zábezpeky, čo však automaticky neznamená, že žalovaný ju nemôže zvýšiť. V prípade, ak žalovaný identifikoval nesúlad medzi povinnou výškou odvodov a výškou finančnej zábezpeky, informoval o povinnostiach vyplývajúcich zo zákona o hazardných hrách priamo prevádzkovateľov hazardnej hry za účelom dorovnania týchto záväzkov.

28. Vzhľadom k uvedenému vyššie správny súd rozhodol v súlade so zákonom, keď podľa § 98 ods. 1 písm. g) SSP odmietol žalobu sťažovateľa z dôvodu jej neprípustnosti....“

27. Správny súd ďalej v súvislosti s procesom posudzovania zákonnosti záveru o neprípustnosti súdneho prieskumu dotknutého opatrenia žalovaného poukazuje na stav, kedy prevádzkovateľ hazardných hier vystupujúci v konaní vedenom na krajskom súde pod sp. zn. 6S/350/2021 ako žalobca a v konaní vedenom na kasačnom súde vedenom pod sp. zn. 7Svk/52/2022 ako sťažovateľ podal proti rozhodnutiu kasačného súdu zo dňa 31.12.2023 ústavnú sťažnosť. Ústavný súd predmetnú sťažnosť uznesením sp. zn. I. ÚS 337/2023 zo dňa 08.06.2023 odmietol, pričom vo vzťahu k otázke prípustnosti súdneho prieskumu napadnutého opatrenia žalovaného, obsahovo totožného s opatrením napadnutým v tomto súdnom konaní, uviedol:

„17. Po oboznámení sa s obsahom napadnutého uznesenia najvyššieho súdu ústavný súd zistil, že tento pri rozhodovaní o kasačnej sťažnosti sťažovateľky postupoval v medziach svojej právomoci, pričom sa vzhľadom na predmet posudzovaného konania nedopustil takého výkladu a aplikácie príslušnej zákonnej právnej úpravy (zákona o hazardných hrách a Správneho súdneho poriadku), ktorými by poprel jej účel a význam. Najvyšší správny súd v napadnutom uznesení ústavne konformným spôsobom vyhodnotil, že oznámenie orgánu štátnej správy nie je individuálnym správnym aktom ukladajúcim povinnosť z pozície mocenskej autority s možnosťou jeho núteného výkonu, ale „len“ podkladový materiál, ktorý má predbežnú povahu a nemôže mať za následok ujmu na subjektívnych právach sťažovateľky. Najvyšší správny súd sa nedopustil svojvôle, keď v rámci skúmania procesných podmienok dospel k záveru, že nedisponuje právomocou súdneho prieskumu oznámenia orgánu štátnej správy, ktoré je predbežnej povahy, a ako také nemôže mať za následok ujmu na subjektívnych právach sťažovateľky [§ 7 písm. e) SSP].

18. Nemožno prisvedčiť názoru sťažovateľky o porušení jej základného práva na súdnu ochranu, keďže si ho neuplatňovala v štádiu na to určenom, ale predčasne, a to napadnutím oznámenia orgánu štátnej správy, ktorým ju (ako aj iných prevádzkovateľov hazardných hier) požiadal o splnenie zákonných povinností (úhrady odvodov, úrokov, pokút...) najneskôr do 15. decembra 2021 na účel vykonania účtovnej závierky a následne ju (ich) upozornil, ako bude postupovať v prípade nesplnenia zákonných povinností.

19. Súdnej ochrany sa sťažovateľka bude môcť dovolávať až proti prípadnému rozhodnutiu orgánu štátnej správy o uložení povinnosti plniť to, čo v zákonom stanovených lehotách neplnila dobrovoľne, resp. inému typu rozhodnutia vydanému z pozície jeho mocenskej autority.“

28. Len na doplnenie správny súd poukazuje aj na stav, kedy bolo v minulosti predmetnom súdneho prieskumu aj opatrenie žalovaného č. URHH/00331/2021-160, 052873/2021 zo dňa 25.10.2021, ktoré je po obsahovej stránke v majoritnej časti totožné s opatrením zo dňa 26.10.2021, voči ktorému smeruje žaloba v tomto súdnom konaní. V danom prípade bola rovnako konštatovaná neprípustnosť súdneho prieskumu podľa § 7 písm. e) SSP nielen krajským súdom (uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 5S/352/2021 zo dňa 25.02.2022), ale aj súdom kasačným (uznesenie Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Svk/53/2022 zo dňa 29.03.2023) a napokon aj Ústavným súdom Slovenskej republiky (uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 134/2024 zo dňa 07.03.2024).

29. Žalobné body ako aj body kasačnej sťažnosti uvádzané žalobcom, mimo argumentácie týkajúcej sa otázky prípustnosti súdneho prieskumu, vyhodnotil správny súd vzhľadom na závery vyplývajúce nielen z úvah prezentovaných správnym súdom v tomto súdnom konaní, ale aj v konaniach popísaných v odsekoch 25. až 27. odôvodnenia tohto rozhodnutia, za irelevantné.

30. Vzhľadom na uvedené správny súd opätovne, po zrušení pôvodne vydaného uznesenia z dôvodu kasačným súdom konštatovanej nepresvedčivosti jeho odôvodnenia, žalobu žalobcu ako neprípustnú podľa § 98 ods. 1 písm. g) v spojení s § 7 písm. e) SSP odmietol, pričom svoje úvahy o neprípustnosti súdneho prieskumu aktuálne dopĺňa aj vyššie uvedenými úvahami a závermi kasačného súdu, resp. Ústavného súdu Slovenskej republiky.

31. Súčasťou podanej žaloby žalobcu bol v danom prípade aj procesný návrh na prerušenie konania podľa § 100 ods. 1 písm. b) SSP a návrh na priznanie odkladného účinku správnej žalobe podľa § 185 SSP. Keďže správny súd dospel k záveru o potrebe odmietnutia žaloby, súčasne rozhodol aj o vyššie uvedených návrhoch žalobcu, ktoré v rámci správneho súdnictva nemôžu existovať izolovane od konania vedeného o podanej správnej žalobe.

32. O náhrade trov konania rozhodol správny súd s odkazom na § 170 písm. a) SSP, tak že žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania, ak žaloba bola odmietnutá a nebol zistený žiaden dôvod pre aplikáciu § 171 ods. 1 SSP.

33. Toto rozhodnutie senát Správneho súdu v Bratislave prijal pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 v spojení s § 147 ods. 2 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustná kasačná sťažnosť, ktorú je možné podať prostredníctvom Správneho súdu v Bratislave na Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v lehote jedného mesiaca od doručenia rozhodnutia (§ 443 ods. 1 SSP v spojení s § 493e SSP). Zmeškanie lehoty na podanie kasačnej sťažnosti nemožno odpustiť (§ 443 ods. 5 SSP).

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 uviesť

- a) označenie napadnutého rozhodnutia,
- b) údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené,
- c) opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len „sťažnostné body“),
- d) návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh) (§ 445 ods. 1 SSP).

Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti (§ 445 ods. 2 SSP).

Kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len tým, že správny súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že

- a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu,
- c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred správnym súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie,
- e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený správny súd,
- f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci,
- h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu,
- i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo
- j) podanie bolo nezákonne odmietnuté (§ 440 ods. 1 SSP).

Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v odseku 1 písm. g) až i) sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred správnym súdom (§ 440 ods. 2 SSP).

Sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Tieto povinnosti neplatia, ak má sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa; ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d); je žalovaným Centrum právnej pomoci (§ 449 ods. 1 a 2 SSP).